

Στη 2η Μπιενάλε Σύγχρονης Τέχνης Θεσσαλονίκης

Έργα πολιτικής διαδρομής 50 χρόνων

Με τη σκέψη «Συνδέστε τον εαυτό σας με ό,τι νιώθετε πως είναι ελκρινές. Αντιμετωπίστε καθετί, ακόμη και τη φιλία ως πολιτική πράξη. Ξεκινήστε από εδώ...», εγκαινιάζεται απόψε στις 8:30 στη συμπρωτεύουσα, έκθεση με τίτλο «Προσωπικό - Πολιτικό».

Η ΕΚΘΕΣΗ φιλοξενείται στην Αποθήκη Β1, στο Λιμάνι, στο πλαίσιο του Παράλληλου Προγράμματος της 2ης Μπιενάλε Σύγχρονης Τέχνης Θεσσαλονίκης που διοργανώνει το Κρατικό Μουσείο Σύγχρονης Τέχνης (Κ.Μ.Σ.Τ.), και εντάσσεται στο πρόγραμμα των 44ων Δημετρίων.

Τρίντα έξι Έλληνες καλλιτέχνες παίρνουν θέση, μέσα από τα εκθέσιμα έργα τους. Πρόκειται για έργα πολιτικά, από τη δεκαετία του '60 έως και σήμερα. Σ' αυτά, συναντάμε μια γαζέλα να πατά επί του πτώματος ενός... λιονταριού (Λίλιαν Λικιαροπούλου), μια μπου-

γάδα από χαρτονομίσματα (Αννέτα Καπόν), μια γυναικία «γαρκαλιευτή» μέσα στο ίδιο της το σπίτι (Κλίτσα Αντωνίου). Επίσης, πέντε «γαλανόλευκες» παραμένουν αμπαλαρισμένες (Βλάσση Κανάρη), ένα εργοστάσιο παρασκευάζει... μολότοφ (Θεοφάνης Νούσκας), ο Άρβωλντ Ίνρατζένγκερ επισκέπτεται τη Θεσσαλονίκη και ως πολιτικός και ως «Εξολοθρευτής» (Αλέξανδρος Σιμόπουλος), ενώ ένας «μαύρος» λόφος του Χόλμουντ «κραυγάζει»... «Μ... Μπους f** you!» (Τάσος Παυλόπουλος).

Οι ιστορικοί της Τέχνης - Επιμελητές του Κ.Μ.Σ.Τ., που συνυπογράφουν την επιμέλεια της έκθεσης Αρετή Λεοπούλου και Θωδωρής Μάρκογλου, εξηγούν για την αφορμή της παρουσίασής της: «Τα γεγονότα του Δεκεμβρίου διασταυρώθηκαν με όσα, τον τελευταίο χρόνο, συζητήθηκαν και ερευνήθηκαν στο πλαίσιο της 2ης Μπιενάλε Σύγχρονης Τέχνης Θεσσαλονίκης [...] τόσο η καθημερινότητα, όσο και η ευρύτερη κοινωνικοπολιτική κατάσταση στη χώρα -δηλαδή αντίστοιχα, μικρο-πολιτικά και μακρο-πολιτικά πιτυχή της ελληνικής πραγματικότητας-, βρέθηκαν σε ένα ορισκό, κρίσιμο αβέβαιο σημείο. Ως άμε-

ληνική πραγματικότητα, εν τέλει το στοιχείο χάθηκε ή τα νέα δεδομένα γενούν ελπίδες για το μέλλον; [...] Στην έκθεση κατά συνέπεια παρουσιάζονται επιμέρους χαρακτηριστικές στιγμές της καλλιτεχνικής παραγωγής στην Ελλάδα από το '60 μέχρι και σήμερα. Αναζητούνται είτε οι υποβόσκουσες, είτε οι πασιφανείς πολιτικές προεκτάσεις τους. Καλούμαστε να συμφιλωθούμε με αυτές, να τις συγκρατήσουμε στη μνήμη μας ή να τις αφήσουμε να υποχωρήσουν στη λήθη. Να ερευνήσουμε τη είδους ταυτότητες διαμορφώνονται, από όσα επιλεκτικά θυμόμαστε και από όσα ξεχνάμε».

Τα έργα που εκτίθενται προσεγγίζουν θέματα όπως η μονάδα και η εξουσία, η παγκοσμιοποίηση και οι μηχανισμοί της, το σύστημα επικοινωνίας της τέχνης με το κοινό, η προβολή και διακίνηση έργων τέχνης και η υποδοχή των νέων καλλιτεχνών, η θρησκευτική προσήλωσή σε είδωλα κάθε είδους.

Η καλλιτεχνική προσέγγιση των θεμάτων, γίνεται μέσα σ' ένα εντονο κλίμα αμφισβήτησης και εκ νέου στοχασμού. Η έκθεση θα διαρκέσει έως τις 23 Οκτωβρίου. /SID:3963578/



Μια γαζέλα πατά επί του πτώματος ενός... λιονταριού. Έργο της Λίλιαν Λικιαροπούλου.

ση συνέπεια, ο πολιτικός λόγος στην ελληνική κοινωνία ξαναζωτάνουμε [...] Ένα μεγάλο μερίδιο των πολιτών ανέλαβε προσωπικά δράση και πράξη και αναζητήσε αλλαγές και λύσεις...».

Οι ίδιοι εξηγούν σχετικά με τους καλλιτέχνες και το έργο τους: «Όπως και οι αρχαιολογοί ερμηνεύουν το παρελθόν